

единъ шопъ, че я впрегналъ съ единъ биволъ и оре ли — оре. Баща ми отиде и си взема пчелата. Но нещешъ ли ярема ѝ разранилъ шията. Баща ми почна да я лекува, кой съ какво му кажеше. Веднъжъ единъ старецъ го научи да згори отъ орѣхъ ядки и да посипе раната. Добрѣ, но една ядка, не изгорѣла хубаво, зарасте на раната и на шията на пчелата порасна цѣлъ орѣхъ. Кой какъ минаваше отъ тамъ хвърляше съ буци прѣстъ да си брули орѣхи. Върху клонитѣ на орѣха се натрупа земя, порастна трѣва и стана цѣла ливада.

Качихме се съ баща ми да я косимъ. Гледаме въ ливадата пасе единъ рогачъ. Баща ми хвърли съ косата да го убие. Дръжката на косата се забодe въ ухото му. Рогача се въртѣ, въртѣ, окоси всичката трѣва.

Почнахме съ баща ми да пластимъ сѣното. Азъ се качихъ на копата, а той ми подаваше съ вилата отдолу, вдигнахме пластъ чакъ до небето, пъкъ имаше още сѣно. Тато ми подаде теслата. Сѣкохъ, сѣкохъ, просѣкохъ небето и се качихъ на него. Гледамъ — ангелчетата ядатъ кисело млѣко. Дадохъ ми да ямъ и азъ. Ядохъ, ядохъ, наядохъ се, тръгнахъ да си ходя. Надникнахъ отгорѣ, гледамъ — купата паднала. Ами сега?... Вземахъ отъ ангелчетата едно вжже и се спуснахъ по него. Спускахъ се цѣлъ день и замръкнахъ на единъ възелъ. Счупихъ на теслата дръжката, накладохъ огънь и останахъ да ношувамъ. Нещешъ ли — вжжето прѣгорѣ и азъ полетѣхъ надолу къмъ земята. Ха, тукъ да се спра, ха тамъ да се спра, току плюснахъ въ батлакъ и потънахъ въ тиня до шията.

Помъчихъ се да излѣза, но напразно. Останахъ въ блатото. Понеже не бѣхъ се стригалъ скоро, косата ми бѣше голѣма като трѣва. Долетѣха диви патки, направиха въ нея гнѣздо и